Բ. Տեսակ մը Խոնարհյու�բայեր կը կազմուին ենթակայական բայի մը արմատին վրայ 1. Ն-ն գրոյն յաւելուածովն, որ արմատ բային ցուցրցած գործողութեան մասնը կրկնութիւնը կամ նմանութիւնը կը յայտնեն, զորօր. կեղ-մէ+, կեղ-ին-մէ+. լեռ-մէ+, լեռ-ին-մէ+: 2. Լմ գրոյն յաւելուածովն ալ ենթակայական բայեր՝ որ ինք իրմէ բլլալ եւ ոչ ուրիշէն կրել կամ բլլուիլ կը ցուցընեն, զորօր. գէր-մաք, գէրեցմաք:

Գ. Կրաւորական բայերը յառաջ կու գան առարկական բայի մը արմատին վրայ Ն-ն կամ լմ գրերէն մէկուն յաւելուածով: Ն-ն կը գրուի յանուանրբալ կամ լմ գրով վերջաւորածներուն վրայ, զորօր. ընդնէ-մէ+, ընդնէ-ն-մէ+. արա-մաք, արա-ն-մաք. ածը-մաք, ածը-ն-մաք եւ այլն. իսկ ենդանի գրով՝ մը բայց ոչ լմ գրով վերջաւորողները լմ գրով կը կազմուին, զորօր. էս-մէ+, էս-ի-մէ+. գէր-մաք, գէր-ցը-մաք:

Էնդնէմէ բայը կրաւորական ձեւ չունի. օլանմաք (օլմաք բային չեզորը) իբր անոր կրաւորականը կը բանի:

Տիմէ+, խոնիմէ+, գօմաք բայերը բայ ի Ն-ն գրով կրաւորական ձեւէն, զորօր. տիմնմէ+, խոնիմնմէ+, գօմնմաք. լմ յաւելուածոյ գրով երկրորդ ձեւ մ'ալ ունին. այսպէս. տիմնիլմէ+, խոնիմնիլմէ+, գօմնալմաք:

Թէ գիրն ածանցման առնն եթէ ծայնաւորի տալ գրոյն կը փոխուի. այսպէս առարկական բայ շինող ին գիրը՝ կրաւորականներու մէջ, զորօր. ընդնէիլմէ+, արարեցմաք+, երնիլմէ+, օգտագործմաք, գտագործեցմաք. նոյնպէս էմմէ+ (էնլմէ+ իմասամբ, ինչու որ հին նշանակութեամբ բային կրաւորականը էմիլմէ+ է), էլէմմէ+, ավէմաք, ելմէմէ+ բայերու ին արմատական գիրը կրաւորականներու մէջ, զորօր. էմիլմէ+, էլէմիլմէ+, ավէցեցմաք, ելմիլմէ+. սոյն օրինաք փոխուած է ին տալի (տալցրն) տալցրա-ինմաք. (ելմ-մէ+) ելա-ին եւ այլն:

Փոխադարձ բայերը կը շինուին բայի արմատին վրայ ելմ գրոյն յաւելուածովը, զորօր. սարմաք, սարա-ելմաք:

Բայց միա գնելու է որ ամէն ելմ գրով բայերը փոխադարձ չեն. յեզաբներ ալ կան, զորօր. սավմաք. սավա-ելմաք. եւ երբեմն ելմ գիրը բային արմատական է, զորօր. սարելմաք, խառնելմաք բայերուն:

2. ԱՆՈՒՆԵՐ ԲԱՅԻ ԱԾԱՆՑԻԼԸ:

Բայերն անուններ մը կ'ածանցին, անուան եարի ծայրը ֆերհով ելմ (= լ, լէ) աւելցընելէն ետքը՝ անորեւոյթի վերջաւորութիւններէն մէկին ըստ պատշաճի դնելով. բայց այսպէս անուններ մը ածանցեալներն միշտ առարկական են, զորօր. գոհը-ելա-մաք. էյեր-լէ-մէ+:

3. ԱԾԱԿԱՆԵՐ ԲԱՅԻ ԱԾԱՆՑԻԼԸ:

Բայերն ածականներ մը յառաջ կու գան՝ ածականի եարի ծայրը ելմ եւ Ն-ն (= լան, լէն), կամ ելմ եւ ին (= լին, լէին) աւելցընելէն ետքը՝ անորեւութիւնի վերջաւորութիւնն ըստ պատշաճի դնելով. առաջին գրերով՝ ենթակայական, իսկ երկրորդներով առարկական բայեր կը կազմուին, զորօր. է+էլ-լէն-մէ+. ինելը-լան-մաք. է+էլ-լէին-մէ+. ինելը-լին-մաք:

Բացառականի կազմութիւնը տաճկերէնի մէջ միակերպ է, որ է՝ բայի արմատին վրայ խոնարհման գրերէն յառաջ՝ ֆերհով մմ (= մա, մէ) աւելցընել, զորօր. սէվ-մէ-գմմ, սէվ-մէ-գլ-մմ, սէվ-մէ-յեր-սմմ, սէվ-մէ-յէ-ցէ-յմմ, սէվ-մէ-մէ-լի-յմմ, սէվ-մէ-յէ-մմ, սէվ-մէ-մէ+, սէվ-մէ-էն:

Անորոշ-ներկան անկանոնութեամբ մը սէվմմ, սէվմէնին եւ այլն կ'ըլլայ: